

Vi går ind for at se på de store og de små lande. Vi kan godt se, at de store lande får et problem, hvis vi får endnu flere små lande i EU.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg skal ikke fortsætte debatten med fru Charlotte Antonsen om Central- og Østeuropa med andet end at konstatere, at jeg blot skulle have læst nogle andre papirer fra Venstre. Men det kunne jo også være, at hvis Venstre havde læst nogle af vores papirer, så havde de bemærket, at vi faktisk også har nogle standpunkter på Central- og Østeuropa.

Så skal jeg sige til hr. Keld Albrechtsen – og det er faktisk det, der kalder mig herop – at jeg blev noget overrasket over, at han kaldte den dagsorden, vi fremsatte, for en ikkedagsorden. Den tager faktisk stilling til noget helt centralt. Den tager stilling til en udvidelse med de nordiske lande, og den tager stilling til en udvidelse med Central- og Østeuropa.

Det, finder jeg, er det vigtigste, der overhovedet sker i disse år i Den Europæiske Union. Det er ikke blot et spørgsmål om, hvor mange lande der kommer med, men man skal jo også se på, hvilke lande der kommer med, og hvorledes det påvirker den europæiske dagsorden. Jeg betragter udvidelsen med de nordiske lande som det væsentligste fremskridt, der er sket for dansk EU-politik i en lang årrække.

Jeg ved godt, at Enhedslisten er imod udvidelse med de nordiske lande. Man stemmer også imod ratifikationen, og det skyldes naturligvis, at Enhedslisten fortsat er tilhænger af katastrofeteorien, for man frygter naturligvis, at de øvrige nordiske lande skal forbedre EU, og det vil man jo nødig risikere. Jo værre EU er, jo mere tror man på, at den danske befolkning gør oprør.

Jeg troede, at de dér katastrofeteorier var døde for nogle år siden, men de trives altså fortsat godt i Enhedslisten.

Så skal jeg blot for klarhedens skyld slå fast, at Socialdemokratiet står bag Edinburgh-Afgørelsen, og det vil sige, at vi står bag de fire danske forbehold. Derom hersker der ikke tvivl.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Ja, det var det dér med at sige sin ærlige mening.

Jo, det er jeg helt tilhænger af, og det er vi også i Det Radikale Venstre, og derfor vil vi også i

mit ordførerindlæg senere stå ved de fire undtagelser, vi har. Det vender jeg tilbage til.

Det, jeg efterlyste hos fru Charlotte Antonsen, var et udsagn om Venstres opfattelse af de fire undtagelser, da man indgik aftalen. Hvis man nu, trekvart år efter, at de er trådt i kraft, så klart kan slå fast, at de er skadelige for danske interesser, hvorfor sagde man så ja til dem i sin tid fra Venstres side? Var det, fordi man ikke var klog nok og ikke kunne forudse, hvor skadeligt de ville udvikle sig? Eller var det, fordi man ikke sagde sin ærlige mening dengang?

Det er et spørgsmål, der kræver et meget klart svar.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Selv om han ikke er til stede, skal jeg starte med at bede om undskyldning for, at jeg kom til at betegne Max Bæhring som HK-formand. Han er jo formand for Metal.

Så om fru Charlotte Antonsens forsøg på et svar, forsøg på at forsvare Venstres rent indenrigspolitiske position. Det er den om Jugoslaviens. Argumentet bliver gentaget: Situationen i Jugoslavien er jo sådan, at Vesteuropa skal påtage sig større ansvar i Jugoslavien.

Vores problem er jo, at USA fører en forkert politik. Det er en farlig politik. Hvordan klarer man det problem? Det klarer man jo altså ved, at man får dialog, at man prøver at presse USA, men det løser man ikke ved, at man siger, at man ikke skal diskutere med USA, og at vi bare skal have vores egne soldater og bare sende The Marines, altså den europæiske marine.

Og så mangler jeg et svar på noget, jeg gerne vil have en diskussion med Venstre om i dag. Det er det med Norden, det med den svenske afstemning. Jeg synes, det var glædeligt, at vi nu har en situation, hvor der er et land, der siger, at de er neutrale, som sandsynligvis bliver observatør i Vestunionen, og som, hvis de følger deres statsministers råd, vil komme til at lægge sig fuldstændig på en linje, der er parallel med den, Danmark har med forbeholdene.

Hvordan forholder Venstre sig til det? Og hvordan i alverden kan Venstre få det til at blive et argument for, at vi skal ud af forbeholdene? Jeg vil gerne have et svar. Det behøver ikke være nu, men bare en gang i løbet af debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Ove Fich forstår ikke, hvorfor jeg kalder